

MURAKÖZ

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítottak.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önszegélyző szövetség”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Danbo G. L. és társánál és Herndl. Brűnben: Stern M.

Nyiltter peltisora 10 kr.

Emléktáblát Gáspáritsnak.

Néhány hete annak, hogy Budapesten a honvédszobor az egész nemzet részvétele és lelkesedése mellett tünnepélylyel leleplez telett. A budai vár ostrománál elesett névtelen hősök iránt érzett kegyeletének gyújtotta meg a nemzét örökön ragyogó mécessét.

Nekünk muraközieknek is vannak a szabadságharcból hőseink és martirjaink. Nekünk muraközieknek is le kell rónunk kegyeletünk adóját azok iránt, akik a magyar haza szent ügyéért elvérzetek S kiváltképp nekünk muraközieknek hatványozott lelkesedéssel kell ápolnunk a hazaszeretet tüzet azáltal is, hogy a mi vidékünk nagyjainak emlékét megbecsüljük és megőrökítjük!

Emléktáblát Gáspáritsnak! Emléktáblát annak a muraközi horvátszülöktől származott magyar hazafinak, aki miként Kapisztrán János feszülettel kezében, szónoki tehetségének hatalmával muraközi földjeit a szabadságharcban való tevékeny részvételre buzdította s később a haza védelméért Pozsonyban martir-halált szenvedett.

A muraközi nép jól ismeri szájhagyomány útján dicső földjét és szívesen fog hozzáárulni filléireivel az emléktábla felállításának költségeihez.

Gáspárits Márk (szerzetesi nevén Kil'ik) Mura Egyházon (Czirkovlyánban) született

egyszerű horvát földművelő szülöktől. Nővere és rokonai közül többen most is élnek ugyanott Gáspárits Veszprémben a szent Máriaról nevezett Ferenczrendi szerzet kötelekeibe lépett s később a Szent Lászlórol nevezett szerzethez helyeztetett át, melynek pozsonyi házában felszenteltetett. Mint felszentelt papot Cseh Ternovába rendelték a nagyban dühögő kolera idejében, innen a nagy vízáradáskor Budapestre, hogy egy a kolera, mint a vízáradás által sujtoltakat rendkívüli szónoki tehetségével vigasztalja. A pesti árvíz után a szt. antali (Csallóköz) zárdába, innen Szombathelyre helyezték, ahol a szabadságharc kezdetéig tartózkodott. A szabadságharc kezdetén szülőföldjére Czirkovlyánba jött, ahol keresztel a kezében elragadó szónoklatai által buzdította horvát ajku földjeit a magyar haza védelmére majd honvédruhát öltött magára és fegyverrel küzdött hazája szabadságáért. — Az alsó muraközi nép még maig is kegyelettel beszél Gáspárits szónoklatainak hatásáról és vitészégéről.

A szabadságharc után Gáspárits is menekült s Bécsben rejtőzködött, azonban itt árulás folytán elfogták és kötél általi halálra ítélték Utolsó kívánsága az volt hogy ne Bécsben, hanem Magyarországon hajtsák végre rajta a halálos ítéletet, mert magyar földben akart pihenni. Kívánságát teljesítették, Pozsonyba szállították és itt

felakasztván, martir halált szenvedett a hazaért.

Ennyit egyelőre Gáspárits életéből. Tény, hogy neve és élete mint jó muraközi magyaré a nép ajkán él. Gáspárits a nép előtt legendaszerű alak s nekünk magyarságnak ápolnunk kell a nép hazafias érzelmét Gáspárits emlékének megőrökítése által, mert ezze is a hazának teszünk szolgálatot.

Adjuk tehát össze filléreinket s állítsunk Gáspáritsnak emléktáblát! Muraköziek! Nem hiszem, hogy volna egy is közöttünk, aki a kegyelet és hazafiaság oltárára tehetése szerint pár fillérral ne áldoznék! Tegyük tanubizonyságot arról, hogy a Zrinyiek földjén a hazaszeretet szent lángja még élénken lobog a szívekben! Mutassuk meg, hogy még sokan vagyunk, akik kegyelettel viseltetünk nagyjaink iránt!

S ezzel a gyűjtést indítjuk! Nem kérünk sokat egyesektől, de sokaktól annyit, amennyi egy emléktábla felállításához szükséges. Az adományok a „Muraköz” szerkesztőséghez, mint a bizottság pénztárnokához küldendők.

Hazafias üdvözléssel!

Csáktornya, 1893. jun. 7.

A gyűjtőbizottság:

Dugovich Pál, kir. aljárásbíró elnök,
Margitai József, áll. tanítóképezdei igazgató, titkár s pénztárnok,

A „Muraköz” tárczája

A halott gyűrűje.

(Igaz történet).

(Folytatás és vége.)

A hír valóban meglepett és levert, de legnagyobb meglepetés az volt, hogy neje hivat. Férje halálát már egy óra eozta tudtam.

Izgatott voltam és dühös, hogy most talákoznom kell azsal a nővel.

Mély gyászban fogadott. Szemei véresre voltak dörzsölve, de könnyek nyomait nem lehetett bennök felfedezni.

Férje ravatalához vezetett és fájdalmat erőltette borult a halottra.

Ádáz, allai düh marcangolta idegeimet, s talán ha mások nincsenek jelen: a képmutatóra rohanok és széttépem.

Férje holttestét hazaszállították és mint tudják, itt temették el a Szent Mihály-temetőben.

En is ott voltam megadni a végső tiszteletet. Az udvarlók serege, a szép özvegy iránt való tekintetből, szintén megjelent. Gyíkok, engem is lovagjának tekinthetvén, odasugta hozzám: „Irma nagyságnak nagyszerűen sajnálja férjét; pár hétig talán jó is lesz fájdalmának átengedni.”

A temetés után kihívtam az uracsot. A nyomát most is viselem; bal lábamra ma is sántítok.

Es az a hölgy megért látogatni, mikor sebemben feküdtem. Tehetetlen voltam, még kö-

szőnéet hízudó rebegeseit is meg kellett hallgatnom, hogy kedves férje emlékének becsületéért tegyverre keltem.

De ezek csak köznapi dolgok voltak, történetemnek lényeges része csak ezután következik.

Az a nő minden szombaton új koszorút küldött férje sírjára, s ugyanazon esteken vig társaság gyűlt körébe, kik a legpajánabb, legszélsőbb határokig terjedő — hogy úgy mondjam — légtéktelenebb dörbözőlásokat vittek véghez csak azért, hogy a bánatos özvegy nagy lelki fájdalmait enyhítsék néioleg.

Gunyóbi-e, nem tudom, mindezen estekre én is hivatalos voltam, s csak úgy tudtam előlük menekülni hogy bejelentettem elutazásomat a vidékre. De azért nem mentem el, mert valami pokoli ösztön arra késztetett, hogy e nő körében maradjak.

Azt gondoltam, biztonságban vagyok: nem tudják itt maradásomat, én pedig figyelemmel kísérhetem minden tettüket. De még így is megtalált egy újabb meghívója.

— Jó, elmegyek, — gondoltam — de rád nézve gyászosabb lesz férjed halálánál e kieroszakolt találkozás!

A legdivatosabb gyászban fogadott. Szemei körül kekes karikák voltak. Valami bágyadt, fájdalmas mosolyt kísértett meg, de kirit az alól is a daemioni gonosz láng.

— Drága férjem váratlan halála — kezdé — kimoondhatatlanul lesújtott. Régi barátai néha néha megjelennek nálam; vigasztalnak. Ugy hiszem: ezt ők az ő iránta való kegyeleiből teszik.

— Boldogult férjemnek, tudom, ön volt a legmeghíttabb barátja, sőt ön életét is kockáztatta tette miatt, tehát megfoghatatlan előtte, hogy

ez ideig még csak meg sem látogatta házamat Pedig önben, kit férjem is említtet, volt mindig a legnagyobb bizalmam, hogy szerencsétlenségemben tanácsával támogatni fog.

— Mondja, igazán mondja kedves T. . . . ur, honnan e nagy hidegség? Pedig lássa — és ekkor kaján bizató mosolyt eresztett meg a tisztes gyász ruha védelme alatt — öntől ezt úgy vártam, oly szívesen vettem volna. Ezután, reménytelen, segítségére leend házamnak és többször lesz szerencsem itt üdvözölhetni.

Nem feleltem. Szemeimet a padlatra szegezve elgondoltam: mi nagyobb e nőben, a képmutatás-e, vagy a guny? Gunyolni akar engemet is, vagy hálójába akar keríteni?

Nem tudtam semmi valót képzeln.

Kis ideig néma esend uralkodott, majd máskori látogatásra engedélyt kérve eltávoztam.

Mikor a szalon ajtaja bezárult mögöttem, hangos zokogást hallottam. Talán még is való a gyász gondoltam, de ugyanaz este zajos dárídoról értesíttem később.

Néhányszor megtorjultam ezután házánál. Vendégeivel akartam megismerkedni, de sikertelenül.

Látván, hogy kísérleteim ez asszony álnokságán hajtórést szenvednek, lemondtam végre térvemről.

Munkámhoz láttam, ugysis sokat mulasztottam. Mikor néha szabad időm volt, kimentem a temetőbe megnézni, van-e virág, vagy koszoru barátom sírján. Hanem aztán egyszer megszűntek ezek. Elutazott az özvegy Budapestre, a sirt pedig lassankint felverte a gaz. Tehát elfelejtette végképen. Ki tudja, azóta hol jár, gondoltam ilyenkor magamban.

Bölc s Sándor, szolgabíró,
Jenei Gusztáv, népisk. igazgató,
Kollarics Mihály, kir. aljárásbíró,
Probszt Ferencz, grófi pénztárnok,
Pethő Jenő, gyógyszerész,
Stefaics Miksa, urad. fővadász.
Simon Lajos, kir. járásbíró,
Vrancsits Károly, főszolgabíró,

*

Gáspárits emléktáblájának eszméje f. évi márcz. 31-án Csáktornyán a »Vasasztal« tagjai körében szülemlett meg. Az asztaltársaság tagjai azonnal gyűjtést rendeztek maguk közt. A nemes czélra adakoztak: Dugovich Pál, Bölc s Sándor, Kollarics Mihály, Margitai József, Pethő Jenő, Probszt Ferencz, Simon Lajos, Stefaics Miksa és Vrancsits Károly 1—1 frt, ifj. Vrancsits Károly 55 krt., Jenei Gusztáv, Kovács Emil és Vásony József 50—50 krt., összesen: 11 frt 5 krt.

Az eszme megpendítői e hó 7-én a »Vasasztalnál« gyűlést tartottak, melyen lapunk szerkesztőjének az előzmények előterjesztése és lapunk mai számában magyar és horvát nyelven közzétett felhívás felolvasása és elfogadása után megalakult a Gáspárits-emléktábla-bizottság.

Adakoztak még: ezideig Rosenberg L., 1 frt. Az eddigi gyűjtés eredménye 12 frt 5 krt., mely összeg a »Muraközi Takarékpénztár«-ban »Gáspárits-emléktábla« czímen elhelyeztetett.

A Muraközben, a megye területén, úgy a távolban lakó földieneket, valamint mindazon barátainkat és honfitársainkat, akik velünk együtt éreznek a Gáspárits-emléktábla felállítására ügyében kérjük, miszerint adományukat minél előbb beküldeni sziveskedjenek, mert az emléktáblát a bizottság még a folyó év őszén fel szándékozik állítani.

A szerdai hangverseny.

Csáktornya, június 8.

Talán jobban illenek e fejezet homlokár: „a művész este“ czíme. — Igen, mert Jászai Mari a nemzeti színház nagy tragikája, Hilgermann Laura a m. kir. opera elsőrangú énekesnője és Polonyi Elemér országos nevű zongoraművész kísé-

lőnböző előadásaiiban gyönyörködött tegnap este városunk műértő közönsége.

Boldog Isten! mily gyakran szóljuk el magunkat az Argus szemű és Dionis-fülű újságírók irka firkái miatt, pedig ha ezek nem lennének: előzetesen aligha birunk vala kellő tájékozottsággal azokról a nagyjainkról, kiknek tehetségét megítélni nem — bámulattal illetni azonban képesek vagyunk. Avagy hányan látták és hallották őket a fővárosban? No a tegnapi szufolt közönségnek talán fele sem. És ugye többé kevésbé mindnyájan ösmertük a művészet ez izmos alakjait? — bizonyára a sajtó útján . . .

Hogy Jászai Mari nagy tisztelője Kiss Józsefnek, azt megmutatta a szaválásra igen nehéz „Jehova“ választásával; s hogy Csáktornya ép oly rengeteg bámuloja Jászainak, azt bebizonyította azzal, hogy a tegnapi szakadó eső és hűs idő daczára is oly imponáns számban üzönlötte el a „Hattyu“ nagytermét, hogy oda a legjobb akarattal se lehetett volna több embert beszorítani.

És az elragadó művészet iránt való tiszteletadás egyformán volt számba a páratlan tragikának, a bájos énekesnőnek és kitünő zongoravirtuózának.

Ugy voltunk mi művész háromsággal, mint a beláthatlan világrend szer apró bolygói a káprázatos fényű futócsillaggal: csak a messze távolból csodáltuk őket, de lelkök áradozó melegségét csak tegnap éreztük igazában; tegnap, midőn körutajokon mellettünk haladtak el.

Nem kritikát írunk; de nem is a köteles udvariasság nyomta'anal elsikló szavai ezek, amiket elmondunk.

Tudományos méltatásnak még épen elenyészőleg csekély. Legtöbblet egy parányi rész azon óriásoknak, kiket — hála a magyarok Istenének! — joggal a magunkéink mondhatunk. És ha már nincs módunkban megfelelő elismerést nyújtani az olympusi művelzetért: legalább igazi hálát kívánunk kifejezni hazai Muzsánk kimagasló mesternőj iránt.

A tudás még nem művészet, de ikerök s ha a kettő összeforr: akkor

— Veszek, gondoltam, valami apróságot, jó lesz valakinek odahaza.

Többen voltak jelen, kik érdeklődve ígértek, akudtak egyes darabokra, de én közönyös voltam, nem éreket semmi.

— Jeggyűrű, ára tíz forint! — hangzik egyszer a kiállítás. Odatekintek akaratlanul is és e pillanatban idegrángást érzék tagjaimon keresztül futni.

Reszkelve nyújtam ki kezemet érte, mert megismertem.

Egy sziv domborodott rajta, belől pedig belevésve: „H. B. 188.“ — volt.

Megismertem. Belső volt. Külön rendit meg ílyent kettőt. Egyiket magával vitte a sirba ezt pedig jegyese, később mint nejje, Irma viselte.

Szóltanul fizettem le érte a kívánt összeget.

Nem engedhettem volna meg, hogy mit e nő e'dobott magától, mint lérijének legelső, legdrágább ajándékát, idegen kezek hordozzák ezután.

Itt hordom most az óralánczomon. Már tudják az egész történetét, ki van elégítve kíváncsiságuk is, most már tudják birtokosának is életét. Ez volt eddig az én vezetóm, ez biztatott arra, hogy maradjak végig agglégony.

Terentius.

oly szilárd tényezőt birunk, ami hat, al kot és gyarapít.

Mit szólunk Jászairól? Talán hallgatás fejezné ki legjobban azt a szent gerjede'let, melyet páratlan előadásának bensősége lobbantott lángra a néma közönségben. . . . Látták már önök a simán tükröző tengert, mikor a sziklapartok közül a dühös orkán az egekig korbácsolja nyugalmából? — Nos, ez a Jászai játéka!

Méltó társa Hilgermann Laura, Remek csengésű olasz és magyar énekével megerősítette a muzikális hitnek azt a világitéletét, hogy az ének és zene első sorban is nemzetközi. De ezzel szemben a népdalnak idegen behatástól mentes és a maga tsinta voltában tükröző nemzeti jelleget is kölcsönözni tudja.

Beillő a „művész-háromság“ keretébe a fiatal Polonyi Elemér. Azt hisszük, eleget sőt mindent mondunk róla, ha megemlítjük hogy a népzene t párhuzamba helyezi az egész s éges művészettel. — Aztán az a bámulatos technikum az ujjaiában! . . .

Általában még annyit jegyzünk meg, hogy a nálunk megjelent neves művészek tudásának és tehetségének intenzív ereje, megragadó kifejezése, szóval az a lelkükbe cseppent isteni szikra, ami egyik pillanatban békét lehel, a másikkban világháborgást szít; — egyik perczenben sir, a másikkban nevet: oly titkos erővel felhőzi körül a hallgató lelkét, hogy aki hallja — velők él és hal! . . . szeme rájuk tapad, szíve velők érez, de megérteni őket — még se bírja.

Julius.

Méhészet.

A méhtörzsek nyári kezelése.

(Folytatás).

a) A kasok aljának tisztogatása

Nyáron át a kasok alát hetenként legalább egyszer ki kell söprögetni, mert a lehullott viasz-törme'ekbe fészkelik be magokat a viaszmolajok, melyek ha elszaporodnak, vesztére lehetnek a méhtörzseknek. Igaz ugyan, hogy a jó méhe megtisztítja magát, de a gazda is szemes legyen és segítsen méheinek

b) A másodizben való rajzás akadályozása.

Ha jó mézelő idő van, az első rajok rajzásra vágyván, here-lépeket kezdenek építeni. Hogy ezt megelőzzük, idejekorán tegyünk pocokot a kas alá. Bár ugyan sokszor az sem használ; akár mit tegyünk, csak herelépet építenek. Ez esetben nincs mit tenni, mint a herelépeket kivagdosni, és helyettük dolgozó méh-lépeket illeszteni a helyükbe, melyeket czüvekekkel erősítünk oda.

Hogy pedig méhtörzseink, t. i. az első rajok unokarajt, az elrajzott anyák pedig szűz rajt ne ereszessenek, a következő módon próbálunk segíteni: 1. A ra záshoz készülődő törzset megfejjük, vagyis kicséréljük egy gyengébb törzsszel. 2. Az anyaházakat kivagdoszuk. 3. Az egész törzset kidoboljuk s az anyát kifogjuk, melylyel tartalék-rajt készítenk. Az anyaházakat pedig egyen kívül mind kivagdoszuk. 4. Kidoboljuk a rajzani vágyó egész törzset és egy gyenge törzset. Azután kicséréljük a kasokat. Az erős törzset a gyengébb kasba, a gyengébbet pedig az erősebb kasba át tesszük.

c) Unoka és szűzrajokkal való elbánás Daczára azonban minden igyekezettünknek, jó mézelő időben mégis fogna

Pár év mulva nagy vagyoni bukás hire verte föl a vidéket. Az özvegy javai kerültek dob alá; eluszott mindene, s vele együtt Béla szép vagyona, összes hagyatéka.

Némi kölcsön, még Béla idejéből, engem is érdekelt, de edig szó sem volt róla. Most feltámadt bennem a vagyon iránti szeretet meg az is biztatott, hogy most majd többet meg tudhatok a nőről, felmentem tehát a fővárosba.

Pénzemet valahogy megkaptam; a nőről csak annyit hallottam, hogy eltűnt, nem tudják hová. A hír száryán, pletykaképen pedig azt sugták, hogy az egykori ellenfelem birtokán ragyogtatja hájait, valahol Erdélyben.

Tehát kegyelem kenyérré jutott. Amit kéregett, elérte, de többet érdemelt.

Más egyéb dolgom nem lévén, erra arra tévelyegtem a fővárosban.

Egy helyen egy falragasz ötlött szemembe. Belső ösztöntől fizetve odamentem és elolvastam. Zálogházi árverési hirdetés volt.

Kíváncsiságomat nem elégítette ki, ott hagytam. Azon éjjel nem tudtam nyugodni, ösztönöm folytonosan nógatott, hogy jó lesz még egyszer meg nézni azt a hirdetést.

Reggel aztán még egyszer odamentem. Megnézván a lakás számát, felkerestem a nevezett üzletet.

néptörzseink újból is rajzani. Ekkor aztán nincs egyéb segítség, mint hogy ismét azon iparkodjunk, hogy ekkor is erős rajokat kapjunk; a mit úgy érünk el, ha úgy járunk el, a mint azt már a tavaszi rajzási eljárás alkalmával elmondottam. A kevésebb erős rajokat egyesítsük. Mert mindig az legyen szemünk előtt, hogy csak az erős törzsek lesznek a jó telelők és csakis erős törzsektől lehet sikert várni.

Vannak méhészek, a kik poczkot tesznek a rajzás megakadályozása végett a kasok alá. Az azonban nem hogy használna, sőt inkább káros, mert az anya tért nyervén, annál több petét rak le. A méhek pedig oda rendszerint here-lépeket építenek.

Míg ellenben a méhek a méz behordása által kiszorítják az anyát a sejtekből s így a méh egyedek száma nem szaporodik oly túlságosan. Csak az esetben szabad poczkot a kas alá tenni, a mikor a kas tele van s látjuk, hogy a méhek kénytelenségből kiülnek a röpjük elébe.

Egyébként a poczkot az átmeneti kapár módjára, inkább felülről tegyük, ha van a kason felül lyuk hagyva, mert a felsőbe bizonyosan mézet fognak hordani.

d) Vándorlás méhlegelőre.

A méhek is csak úgy képesek mézet gyűjteni, ha a rőpkörükbé tartozó vidéken tenyésző növények virágai mézet nyújtanak.

Vannak olyan boldog vidékek, ahol tavasztól őszig van méhlegelő. Alig hogy a kora tavaszi virágok elvirágoztak, felváltják azokat a gyümölcs és erdei fák s a réti fűvek, herék virágai. Majd következnek a gabonák között tenyésző vad növények, a gazok virágai. Aratás után a tarló virágai; ugyisintén a kerti növények virágai. Némely helyeken hajdina is terem és bőven nyújtja a mézet. Végre pedig a tők, uborka, d nye virágai és a szőlő levele is adnak a méheknek táplálékot.

Az azonban nem mindenütt van ilyen bő legelője a méheknek. Hiányzik a tavaszi, nyári vagy az őszi legelő. Igaz hogy ezen a hiányon a spekulatív étetéssel tudunk segíteni; csakhogy sokkal többre mennénk, ha a készlet nem kellene elfogyasztani.

Vannak azonban praktikus méhészek hazánkban, úgy mint a külföldön, a kik ezen hiányok pótlásául vándor méhészetet üznek. Különösen két vidéket említek meg hazánkban, ahol vándorméhészetet folytatnak. Pest megyének alsó részén a szeremeleiek és több dunameiléki községi lakosok Sopron megyében az Oslaki s egyáltalán a Hanság vidékiek. Mikor t. i. nevezetteknek a saját határukból elfogyott a méhlegelőjük, elszállítják méheiket oda, ahol jó legelőt találnak; p. o. a szeremeleiek a dunai szigetekre vagy a bácskába; a Hanság vidékiek a Hansági rétekre, hol azután megrakodnak mézzel s bő száretre tesznek szert. A vándorlást, ha közelbe mennek, gyalog teszik, hátukon cipelik az egyes kasokat. Ha pedig messzebb vidékre mennek, kocsiakra pakolják fel a kasokat és úgy szállítják A pakolásra nagy gondot kell fordítani; különben sok kár történik a méhtörzsekben. A kasokba már egy héttel előbb keresztfákat dugtatunk. A kasok alsó részébe is, hogy a méhek a lépeket az-ukhoz erősítvén, le ne szakadozzanak.

(Folytatjuk).

Dömötör László.

Különfélék.

Dr. Kemény Fülöp, a nagy-kanizsai kir. törvényszék jegyzője, ezen állásáról leköszönvén, Perlakon ügyvédi irodát nyitott.

Ezen elhatározását nyomban egy másik is követte, amennyiben eljegyezte Kohn Rezső földbirtokos leányát, Rika kisasszonyt, Székesfehérvárott. Perlak városának új ügyvéde a nagy kanizsai kir. törvényszéktől történt eltávolozása alkalmával annak elnökétől a következő elismerő sorokat vette: »Egyuttal kötelességet teljesíték, midőn jegyző urnak ötödfélévi hivatalos működésében mindenkor kifejtett szakavatott és eredményes működéséért, ügybugóságáért és szorgalmáért teljes elismerésemet és őszin'e köszönetemet kifejezem.

— Dr. Hajós Ferencz Csáktornyan — Főter, dr. Krasovetz Ignác házában, ügyvédi irodát nyitott.

— Huszár Ferencz, csáktornyai szülei tésü tengerész tisztjelölt hosszujáratu tengerész-hadnagy nevezetett ki.

— A lovaskaszárnya építése ügyében kiküldött vegyes-bizottság mult kedden fejezte be munkáját. Az építés hozzávetőleg 320 ezer forintba kerül. A helyiségekért a kincstár évi 20 ezer frt bért fizetne a városnak. Tisztli lakás csupán egy törzstiszt és 2 nőllen tiszt számára építették. A bizottság a »Hattyuban« rendezett társasvacsorával fejezte be másfélheti itteni működését.

A villanyvilágítás céljaira szükséges vezeték elhelyezésére szolgáló póznákat, melyek — mint írjuk — nem a legszebben veszik ki magukat a város utcáin, nagyon helyesen, kiszedték s a házakon fogják vezetni a sodronyokat. Ahol ez nem lesz lehetséges (a kiülső utcákon), csak ott fognak póznákat alkalmazni.

Tű: Kotorban. F. hó 6-án d. e. 10 óra felé a harangok félreverése nagy rémületbe ejtette Kotor lakosságát; mert a tűz, mely a főtutcában ütött ki, igen erős északkeleti szél mellett a legnagyobb veszelylyel fenyegette Kotor jobb módu városrészét. A szél irányának megváltozása által azonban az isteni gondviselés is közre működött buzgó tűzoltóink ember feletti erőt ki fejtő tevékenységébe. A három jól felszerelt feckendővel vak bátorsággal dolgoztak, egy virágzó községet megsemmisüléssel fenyegető elem ellen; Vlasics Jeromos alparancsnok szakszerű vezénylete mellett, ki a nagy veszély láttának daczára sem vesztette el lélekjelenlétét, hanem hidegvérrel meg vizsgálva a vész helyét oszlatta a parancsokat, mely által sikerült is a tűzet 10 perc alatt lokalizálni. Mire az alsó-domborui tűzoltók segítségükre megérkeztek; mác csak megszenesedett gerendákat találtak A kár jelentéktelen. Három üres pa ta elpusztulásán s a nagy ijedségen kívül egyéb baj nem történt.

Értesítés A csáktornyai közs. polg. fiúiskolában ez idei zárvizsgálatok a következő időben és rendben fognak megtartatni. Junius 21-én az összes osztályok hittani vizsgálata; ugyanezen napon tartatnak a magánvizsgálatok is, még pedig d. e. az irásbeli, d. u. a szóbeli vizsgálatok. Junius 22-én d. e. I. osztály, d. u. II. osztály. Junius 23-án d. e. III. oszt. d. u. IV. oszt. Junius 24-én d. e. V. és VI. osztály vizsgálata. A Te Deum és zárünnepély junius 28-án d. e. fog megtartatni. Az alsófoku iparos tanonciskolában a zárvizsgálat junius 18-án 2-4 óráig fog megtartatni; ugyanekkor az inasok által kiállított iparcskkek, valamint iskolai dolgozataik is ki lesznek állitva és a rajzteremben közszemlére kitéve. A vizsgálatok és a zárünnepély is nyilvánosak, melyekre a t. cz. szülők és tanügybarátok egész tisztelettel meghivatnak. Csáktornya, 1893, junius 8-án. — Az igazgatóság.

— A Magyar-Francia biztosító-társaság csáktornyai ügynökségét Heinrich Miksa kereske-

désétől átvette Lustgarten Izrael nyug. tanító. Lakása: Mezö-utca.

— Megyel hírek Ó Felsége arczképét Nagy-Kanizsa városa Kováts Elek művésznővel festette la. A kép Benczúr Gyula festőművész műtermében már készen van s a napokban a miniszterelnök is megtekintette, ki egész elragadtatással szölet róla. — A zala megyei g. a. d. e. g. y. s. ü. l. e. t. Háczy Kálmán elnök jelentése szerint 1892-ben sem tenyészkiállítást, sem állatdijazásokat nem rendezhetett részint a gyenge termés, részint a száj és körömfájások miatt. Az egyesület vagyona 53.339 frt, bevétele 21.441 frt, kiadása pedig 20.325 frt volt.

Élső elektromos kenyér-sütő. Az ottavai (Canada) electromos kiállítás legérdekesebb tárgyai közé a különböző electromos fűtő-berendezések tartoznak. A legnagyobb vonzerővel az electromos sütő-kemence bir és naponként ezerre menő ember figyeli meg annak üveg ajtaján keresztül minden stádiumban a sütési processust. A kemence területe körülbelöl 7 négyzetláb (angol) és magasság 6 láb; belül vannak az érdekes fűtő-berendezések, melyeket a közönséges világítás kábelek táplálnak. A kemence belső területe 4 négyzetláb; a tető alacsony és ovál alakú. Az egyik oldalon lévő hosszukás ablakon át észlelhető a sütési művelet. Egy tesztagyurógép is, melyet elektromotor tart üzemben, valamint a lakások fűtése electromos uton és még sok más kisebb fűtő készülék is látható.

— Hőbőcsés tábla gömbölyű fák kiszámítására erdőbirtokosok, faiparosok és építési vállalkozók részére (1892. Pécs, kis 8-adrét, 16 lap, ára 30 kr.) Ily című kis könyvecskét kaptunk ma. Mint a czim is mutatja, ezen könyvecske nagy előnyöket nyújt az erdőgazdaság kezelő személyzetének, a táblázatok a legnagyobb pontossággal mutatják, ki a gömbölyű fák köbtartalmát; használhatják építési vállalkozók és mindazon iparosok is a kik faanyagot dolgoznak fel. A könyvhöz egy nagyon czélszerű használati utasítás és magyaros tábla van csatolva. Kapható Pécsen Engel Lajos könyvkiadónál. Ajánljuk az érdekeltek figyelmébe.

Értesítés. A muraszombati gazd. főkönyvelő folyó évi junius hó 24-én Muraszomban az országos vásáralkalmával díjazással egybekötött nemzetközi jellegű lóvásárt rendez. — Cél: A lovak értékesítésének előmozdítása. Díjazások által serkenteni a gazdaközönséget hogy a megfelelő használatra minél jobb minőségű lovak tenyésztésére törekedjék. — A díjazásnál különös tekintet lesz a nőri (muraközi) fajra, de díjazásban részesülhetők bármely fajú és bárhonnan származó állat, mert a díjazás egyik célja a lóvásár emelése. A nagyobb birtokosok által bemutatott lovakra I. díj diszoklevél, II. díj elismerő oklevél. A kisebb birtokosok által elővezetett állatok alábbi díjakat nyerhetik el és pedig nehéz lovak után: Tenyészmenekért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Ménesikőért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Tenyészkancaért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. — Könnyű lovak után: Tenyészmenekért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Ménesikőért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Tenyészkancaért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Ezenek kívül még magándíjak is tüzetnek ki. — A díjak odaítélésére hivatott bíráló bizottság délelött 10 órakor kezdi meg működését, miézt is felkeretnek a kiállítók, hogy a kiállítani szándékolt lovakat a díjazás napján legkésőbb délelött 9 órára a lóvásárra elővezessék. A bíralat befejeztével az odaítelt díjak mindjárt a helyszínen kiosztatnak. A lóvásárra felhajtott állatok után helypénz nem szedik. Muraszombat, 1893. május hó 17-én Gróf Baththyány Zsigmond, egyt. elnök. Takács R. István. egyt. titkár.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JÓZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tiče se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Kužizara Fischer Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvrt leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki tjednen jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga družtv C Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Spomenik Gasparitsu!

Nekoliko tijeđnov je minulo, da su vu Budapeštu vu nazočnosti celoga naroda s velikom svečanostju orsagu prekdali lepi spomenik honvedah, koji su prevzeli budimskoga grada 1848—49-ga leta.

I mi Medjimurci imamo viteze i mu čenike od 1848—49-ga leta. I mi Medji murci moramo spomenik podići za one, koji su za domovinu krv preležali. A osobito nam Medjimurcom treba svētu pokazati, da tu na granici našega orsaga Magjarskoga takaj hoćemo i znamo dobri domorodeci biti s tem, da se nespožabimo iz naših dičnih domorodcov.

Zdignimo spomenik Gasparitsu! Zdignimo spomenik onomu medjimurskomu sinu, koj je kakti sveti Janoš Kapisztrán negda proti Turčinom vu ruki s razpelom prodekuval i vu boj vodil kršćenike. Tak je činil i naš domorodec Gasparits czirkovljanski sin, koj je 1848—49-ga leta dično vojuval i prodekuval proti neprijateljma naše domovine.

Puk Medjimurski dobro pozna vitezke čine Gasparitsove! Puk naše lepe okolice nebude nazad ostal i dal bude svoje fillere za spomenik.

Gasparits Marko (po klošterskom imenu Killik) je iz Mura-Egyháza (Cirkovljan). Roditelji su mu poljodjelavci bili, rodbinu i vezda ima tam. Gasparitsa vzeli su za redovnika vu Veszprém i potlam su

ga vu Požunu za svećenika posvetili. Kakti izvrstnoga predikatora poslali su vu Ternovu (Csehska zemlja), gde je velika kolera haračila, potlje vu Budapešt, gde je strahoviti prelev bil, da svojom prodečtvom utěši nesrećne ljude. Iz Budapesta su ga vu Sv. Antalski klošter, od onud vu Szombathely premestili. 1843—ga, kad se je boj za magjarsku slobodu zdigel, došel je dimo vu Czi kovljane i s križom vu ruki je hodil po obćinah prodekuvat, da pobudjiva narod proti neprijateljem Potlam je i sam svećeničku opravu premenil s honvéds-kom opravom, pušku vu ruke vzal i vojuval za slobošćinu domovine. Medjimurski puk, osobito bivši honvédi vnogo znaju od vitezke čine našeg domorodca pripovedati.

Po boju za slobodu se je Gasparits vu Beču skrival, gde su ga vlovili i na smrt osudili. Zidnja mu je prošnja bila, naj ga vu domovini Magjarskoj skončaju, da bude doma mogel se počivati vu mater zemlji. Prošnju su mu učinili i vu Požunu ga obesili i zakopali.

Gasparits bil je dober domorodec i mućeničku smrt pritrpel za domovinu Nesmemo zato ime njegovo pozabiti! Dajmo skup naše fillere i napravimo mu spomenik! Medjimurci! Nemrem veruvati, da bi bil jeden izmed nas, koj nebi nekoje krajcare daruval za ov lepi cilj Gasparits bil je naš domorodec i za domovinu je vumrl. Pokažimo svētu da ljubimo domovinu i s tem, da Gasparitsu spomenik podignemo!

Dare prosimo vu novine „Muraköz-Medjimurje“ poslati, gde budemo račune naše vu tem poslu javno vodili.

S domorodnim povdravom

Komičija za spomenik:

Dugovits Pál

kr. sudec, prezeš.

Margitai József

ravnatelj kr. preparandija, porodjia i kassir.

Bölcs Sándor

varm. sudec.

Jenei Gusztáv

ravnatelj pučke škole.

Kollarits Mihály

kr. sudec.

Pethő Jenő

apotekar.

Probszt Ferencz

grofovski kassir.

Simon Lajos

kr. veliki sudec.

Stefaics Miksa

grofovski glavni jagar.

Vrancsits Karoly

varm. veliki sudec.

*

Daruvali su 31 ga marcijuša za Gasparitsev spomenik: Dugovits Pál 1 frt, Bölc Sándor 1 frt, Kollarits Mihály 1 frt, Margitai József 1 frt, Pethő Jenő 1 frt, Probszt Ferencz 1 frt, Simon Lajos 1 frt, Stefaics

Z A B A V A.

Jezuita i protestanti.

Svaki neka drži do ove pripovesti kaj mu je drago i nek si ju po volji tolnači, ja ću ju napisati, jer ju za vjerojatnu držim, pošto cieti dogodjaj on isti pater Jezuita pripoveda, koj je iz njega slavodobitno izšel, t. j. koj je obladal.

Stvar se je u severnoj Americi dogodila te je dogodovština sljedeća:

Dana 1-a Januara 1889-e godine bilo je potmenjenje sunca. Ako još imas stari kalendar, pogledni u njega jeli je istina. Ovo potmenjenje bilo je osobito dobro u Kalifornii meći videti, zato su i mnogi zvezdoznanci tam putovali. Pet ovakvih zvezdoznancev je u Norman pri St. Francisco pri spelo, koji su rećeno potmenjenje sunca podpuno želili motriti. Ali ako je megleno ili oblaki na nebu stoje, onda se niti s najboljemi dumbiri ništ nevidi. I to je ovde bil slučaj. Na Silvestrovo iliti jeden dan pred potmenjenjem bilo je posve megleno tak, da su gospoda mislila, da su daleki put zabavdav načinili. Samo jedan izmed njih reće: „Nikaj si moja gospoda stoga nemojte činiti, zutra kad bu potmenjenje budemo mi, pak

makar samo na kratko vrijeme, čisto nebo imali.“

Ov koj je to rekel, bil je Jezuita imenom Charoppin. — Morati znati, da se Jezuiti takaj za zvezdoznanstvom i naravoslovjem bave i da je med njimi vrlo ućenih zvezdoznancev meći najti.

Ostali četiri gosponi nisu bili katoliki, nego protestanti — a imena su im bila: Pritchett, Nipher, Engler i Valler. Kad su čuli Jezuitu ovak govoriti, zapitali su ga onak na pol posmećee: „Pater, zar su oni prorok?“

„Nisam!“ — odgovori pater — „Niti sam prorok niti sin proroka.“

„Kak su nam anda mogli ovak za stalno na sutrašnji dan liepo vrijeme obećati?“ zapita opet jedan.

„Moja gospoda“ — veli im na to P. Charoppin — „Ja sam osvedoćen, da sam vam to obećati mogel. Ako bi vam tomu razloge hotel povedati, iz kojih sem se na to obećanje odlučil, vi je ipak nebi razineli, a ako bi je i tobož razneli, tak mi nebi verovali.“

„Nek nam je samo poveju“ — zaprose ga svi. — „Mi smo jako znatiželjni, kakovi su to razlogi, iz kojih oni dapaće i vrijeme naprvo znadu povedati.“

„Anda dobro“ — odgovori pater — „Mi imamo u nebu jednu predobru mater,

koju vi protestanti nepripoznajete; ona sve more pri Bogu izprositi. Vidiju, ako ja od nje kakovu osebnuju milost trebam, onda odredim, da mnogo njezine diece skup s menom ju za to prosimo i ona me uvijek usliša. U St. Louisu su na stotine opatice i nedužna diećica u njihovem kloštru, koje sve i sva knjoj na kolenih mole: „Draga Mati, daj Patru Charoppinu dvie minute samo liepoga vremenja dok bu potmenjenje sunca!“ I ja sam siguran, da ove dvie minute dobim

Astronomi (zvezdoznanci) su se na to od srca nasmejali, a professor Engler reće: „Čuju gospon pater, jeli bi se oni ufali kontrakt podpisati, u kojem bi se zavezali, u Ogden piećee iti, ako bu zutra podjednom oblačno?“

Morate znati, da je Ogden od Normana 500 englezkih miljah daleko.

„Bi se ufal“ — odgovori odrićešito Charoppin — „Ja sem moje cieto življenje Majki božjoj služil, te ona nebu dopustila, da bi 500 milj moral bežati. Ja bum anda taj ugovor podpisal, ali vi četvorica se opet morate zavezati, da ako budemo sutra kroz dvie minute sunce imali, da se imate na kolena hititi, te meć božansku i prošnju Majke božje pripoznati.“

Svi su privolili, na pol v šali, na pol v istini, kontrakt iliti ugovor bude na-

Miksa 1 frt, Vrancsits Károly mlajši 55 kr., Jenei Gusztáv 50 kr., Kovács Emil 50 kr., Vásony József 50 kr. Skupa : 11 frt 05 kr.

Komišija je 7-ga o. m. spravišče držaal, v u kojem je izabrała činovnike svoje i to: Dugovi s Pavia za prezeša, Margitai Jozsefa za tajnika i kassira, nadalje gori spomenutu gospodu za člane komišije.

Daruval je potlam : Rosenberg Lajos 1 frt. S tem skupa imamo 12 frt 05 krajcarov za ov cilj, koji penezi su vu „Medjimureku Sparkassu“ pod imeom „Gasparitsev-spomenik“ dani, gde budu s čuvali penezi za spomenik.

Sve naše poštuwane Medjimurce prosimo, naj čim predi svoje krajcare po leju vu uredništvo naših novin, ar komišija hće još vu jesen ovoga leta spomenik postaviti. Ntrebamno vnogo penez, nego samo od vnogih toliko, s kojimi bude se spomenik podiči mogel.

IZ POVESTI MAGJARSKE.

XXVI.

Ovaj kakti zastupnik varmegije peštan ske, nagovoril je kotrige, da od kralja na stran orsačko neodvisni magjarski ministerium zaprose, kaj je kralj i učinil. Za predsjednika ministerialnog imenuvan bil je Bathányi Lajos, za ministre ipak : Deak Ferencz, baron Eötvös Jozsef, Szemere Bertalan, grof Esterházy Štefan, Kossuth Lajos, herceg Esterházy Pavel i Klauzál Gabor. Vu tem na vekivečno znamenitim spravišću orsačkom leta 1848. med ostalemi bilo je da : tlačniki slobodni ladavci postaneju imetka svojega ; — da od vezda štibru i plemenitast platiti mora, da i neplemenit službu obnašati more. — Neprijatelji ipak magjarske zemlje ovu neodvisnost gledali su jalum okom. Vu skrovnosti pobunili su anda Hrvate, Srbijane, Šlavonce i Vlahe proti Magjarom. Pod vodjenjem Jellačić, bana hrvatskoga, narodni ovi s družini stupili su na skorom vu odprtunu. Spravišče orsačko nije stvar za šalu vzelo, te je gledč obrambe orsačke 200 jezer vojniov odlučilo i banknote izdalo. Vu

tem toga stupi Jellačić prek Drave i vu ime cesarovo nazvesti tabor magjarskoj vladi. Magjari nisu se duge moljčkati dali, zgrabe oružje i bana proti Beču natiraju. Pri Švehatu morali su ipak popuštati zaradi cesarske vojske. Na to je Ferdinand za stran brata svojega Franjo Karola, velikog hercega, tronuša odgovodal, on pako 1848. meseca Decembra, predal ga je sinu svojem, koj i vezda kraljuje.

I. Franjo Josip (1848). Pod njim telkel je tabor i nadalje. — Vu orsag Magjarski nahrupili su od selem stranah : Herkeg Viudišgrac, austrijanski prvi vodja, i Jellačić ban hrvatski prevzeli su Győr i Požuna, čoklan general Šlik nadvlada Kassa i Eperjesa. Vu takvoj stiski spravišče orsačko prisiljeno je bilo odbčti vu Debrecin. Vu tem togu Kossuth obhodi veliku stran orsagi, povsdu govoreći, stanovnike na tabor podež gava. Vu Erdeljskoj stari, nego ipak vitežki poljski general Böhm delal je zatoga čuda, ar je pod vodjenjem Puchnera iz 40 jezer austrijanacah vsastoječu vojsku nadvladajuč pretiral. Poleg vssage toga Magjari se nisu prevzeli, dapače poslali su Bathányia s ponudom pomirenja k Viudišgracu, koj je grofa zarobil. Vezda je sreča oružju magjarskih domobranacah poslužila. Percel, Klapka, Görgey, Dembinski i ostali magjarski generali, predčbili su jednu bitku za drugom. Budimski grad, kojega je general Henci s aiduvanjem življenja svojega zvišeno branil, opal je vu ruke magjarske, i ravno tak grad Komárom. Vlada bečka previdi, da hrabrene Magjare nadvladati nemre pozov, na pomoč Mikloša, cesara ruskoga. Ov je za poduštiti revoluciju pod generalom Paškijevičem 200 jezer veliku vojsku poslal. Proti ovak prekorednoj taborskoj sii protstaviti se, n ije mali posel bil. Oroslanskom razjarenostju borili su se i vezda još Magjari, izgubivši ipak pri Temešvaru glavnu bitku. Görgey pri Vilagešu predal je oružje Rusom. Peldu njegovu slediti su Arad i grad Komárom. premda ne prez pogodbe, kak je to Görgey učinil. Za ovim polčgel je Košuth i bratja njegovi ministri vu tursku zemlju. Putem iduč, zakopali su korunu, koja je za nekoliko letah nadjena i doma donešena bila. Ovi generali, koji su Temešvarskom ladavcu krvoločnomu Hainau

vu šake došli, bili su vu Aradu vsi občšeni (1849. oktobra 6.) Ov isti dan bil je takaj grof Bathyányi Ljudevit vu Pešti streljen. Žahki i turbobnosti puni dnevi nastali su vezda gledč magjarskoga naroda. Na svetovanje ministra Bicha bila je magjarska konstitucija dotrgnuta i na vnogih mčstah takaj magjarski jezik iz škole. Za obdržavanje obćenitoga mira, postavljeni su bili žandari tak, da je nigdo niti z vuhom ne smel kretati. Erdeljska, Hrvatska i Slavonka odcčpljena od materinske domovine, koja je na pet okružjah razdčljena bila. Banija, Temešča i Bač varmegije pod imenom Srbska vojvodina, činila je osebau državu. Medjimurje prikopljeno k Hrvatskoj zemlji. Nego vse ove teškoča podnašal je narod ipak vu onom ufanju : „da došel bude, ako dojni mora, jedea bolši čas.“ I ov je doštime i došel. — Nesrečno dovršen talianski tabor (1859) kak takajše zgubitka pri Königsgracu (1866.) zrokuvala je povratek konstitucije naše. Imenuvani je neodvisen ministerium, i da se lči čin pomirenja, mel narodom i vladavcem, okinč, 1867. Franjo Josip I. uzvišeni kralj naš, vse obče ljubljezoom sup rugom svojom Jalžabetom vu Budinu z velikum paradom korunjen bil je.

Dobroviten naš otec nebeski dopusti, da toliko trpeča draga domovina naša pod gospoduvanjem uzvišenoga kraljevskoga para jedenkrat postigne to, — začim više stotinah l t. toliko jezer šetuje. — Zakaj se je boril, zakaj trpel vnogi domorođec, — i zakaj kipi i vezda vsako srce vernoga Magjara : „Za blaženo trojstvo : „Slobodčine, jeenakosti i bratinstva.“

(Konec)

Tu néga suda.

Dogodilo se vu okolici P. jednog ljetnog dneva pred večer, gda je zarčce sunce vmeknulu se za obzorja na pčinek, tirali su pastiri marhu iz paše dimo, nu igrajuč se putem, zaostali su po daleko od marhe. Kad je marha išla po sel, skočilo je jedno tele vu štacun starog štacunara Halopzija, zašlo je na vagu, zrušilo nekoliko loncev, vrčev, flaše s kiselom vodom, puno fišice s likerom, prehitilo je kanta s uljem i napravilo vu on čas čeli miš-maš i priličen kvar.

Halopzija, koj je bil zadremal s pipom vu zubih, prebudil se je, prskočilo je k teletu, ali tele preplašeno skakalo je još bolje, zaletelo se je vu Halopzija, zrušilo ga dolji, i opalo je na zadnje samo pod vagu.

Vu sto jača razsrdil se stari Halopzija, i preklinjajuč do tri sto vragov, zaviknul je težaku Marki, koj je bil vu vrtu, da mu pomore dignuti tele i iztirati ga iz štacuna.

— Marko je dobežal vu štacun i izvlekel je težkom mukom tele izpod vage, gde je bilo čisto zapleteno.

Kad su obedva doveli tele do vrata, rekel je štacunar :

— Pasja duša, kuliko mi je kvara napravilo, i kuliko nas je zmučilo, a gledaj ga, kak je debelo, prav bi ga vrdno bilo zaklati.

Bogme, gospon Halopzi, prav je spifitano, nebi mu škodilo, ako bi ga malo požegetal z nožom pod vratom.

— Misliš, Marko ?

— Bogme, prav tak mislim, ar vam i onak nebude nigdo kvara platil.

— Prav veliš, Marko, prez tužbe nebi dobil ni groša, a ja borme nebi išel pred sud ni za vola.

— Borme niti ja, gospone ! a vezda ga imamo vu šakah.

— Samo ako nebi gdo tele iskal pri meni.

— Pak dobro, pričekajmo do noći, ako ga gdo izkal bude, nek plati kvara ; ako ne

činjen i po svimi petimi vlastoručno podpisan.

Drugi dan, kad bi najme imalo biti potemnenje, bilo je cielo nebo crnimi oblaki pokrivo. Astronomi su već zgubili nadu. Ob 10 uri pred poldan već je sve ufanje zgignulo. P. Charoppin je u ruki držal čisto i k Majki božjoj molil, da mu prošnju nek usiša tim više, da i ovi nevierini njezinu moč, koju ima pri Bogu izkuse i ujoj se poklone. On je bil podpuo osviedočen, da mu bu molitva uslišana.

Vrieme je došlo, kad je imal mesec mimo sunca prejti to jest kad je bil pčetak potemneja, ali nebo je svezmir bilo naoblaceno a naši zvezdoznanci do kraja pokunjani. Več su hoteli svoje stvari i raznovrstne velike dumbire, čez koje su hoteli potemnenje motriti, skup pobrati, ali ih je P. Charoppin nagovaral, da nek samo svaki pri svojem dumbiru ostane, jer oblaki će se u pravo vrieme razdieliti i sunce pokazati. I izbilja, baš deset minut pred podpunim potemnenjem su se oblaki razdielili i zvezdoznanci su vidili zvezde Venus, Jupitra, Marsa, Merkura i kak se već te sve planete zovu, koje okolo sunca beže, vidli su je sve u najliepšoj svetlosti.

„Ah!“ veliju gospoda, — koji od osupnenja više nisu mogli niti znati reči. Jeden

tenki srp se je samo od sunca videl, a zemlja je bila sivo-temno razsvietljena. Konačno se je sunčani srp izgubil i vienc svetla okolo potemnenoga sunca se je u celoj svojoj liepoti i zmožnosti pokazal. Taj cieli prizor je trpel baš dvie minute. Bilo je osobito liepo videti. Zvezdoznanci su bili posve zadovoljni i neizmerno veseli.

Komaj da je sve prošlo, stali su učenjaki pred patra Charoppina te su mu ruku stiskali. Professor Pritchett reče : „Mi se moramo na katoličku vjeru obrnuti Pater, mi vjerujemo na moč Majke božje, jer to je očivestno, da je ovo danas bilo njezino dielo.“

Dok je ovak govoril, pokrili su opet oblaki nebo i sunce skrili. Poslie obeda, pri kojem je P. Charoppin poldnevne molitve moral na glas moliti, izpunili su svi svoje obećanje kak su se u ugovoru zavezali bili. Pokleknu na zemlju te se zahvale Majki božjoj za njezinu čudotvornu pomoč. Professor Nipher je priznal otvoreno i iskreno, da je to sad prvi krat, kaj je molil.

Anda dragi četevci, kaj velite na ovu pripovest ? Pater Charoppin ju je sam povedal.

Em. Kollay.

a ja mu budem hitro obladi pažlje, barem budemo imali Božić pred redom i sladko budemo lizali prste.

— Nisem želju tvojeg, ali ovo je bas debelo, a napravilo mi je više kvara, nego je celo vrédno.

— Odvleći ga vu štalu, pak tam naj čeka sudnji dan.

— Dobro, a ti ga nosi vu štalu i zapri, pak budemo čekali do noći.

Kad je tele nigdo ne izkal pri Halopziji, zaklal ga je Marko i razdelili su se s mesom.

*

Kad je donesl Marko meso dimo, dosadjivala mu žena nek joj pové, odkud je tuliko teletine donesl, nu Marko tajil je dugo. Ali žena, kak vsaka žena, bila je vse to više znatiželjna i nije dala Marki mira, pod nos mu je namétala neistinost, dok joj Marko nije odkril tajnu.

Žena mu se zaklela, da nebude o toj tajni nikomu pripovédala, ali ipak nije imala mira, dok se né odsuljala k svojoj zamuznoj sestri. Ova opet brže bolje povédala je svojemu mužku, a ov svojemu bratu, koji je opet povedal svojoj ženi, i tak je ta tajna išla septajuć od vust do vust, od rodbine do rodbine, dok je ne zeznalo očlo selo, a od te tajne već tretji den i vrabci su činkali na krovu gospodara teleta.

Kad je zeznal ov za svoje tele, požuril se k Marki i zapital ga za tele. Nu Marko se je čudil, da odkud je već zeznal Peter o teletu, tajil je dugo i odbijal od sebe vsako znanje, navodeć, da on njegovo tele nigdar niti videl nije.

Peter se nije dal odbiti, nego je pokušal Marka podmititi, i pružil mu je tri forinta, da bi samo istinu govoril.

Kad je vzel Marko peneze, rekel je onda Petru: Im te kumek ni briga za me, im me morti poznaš, ja nelažem, već govorim istinu. Ja budem to vse povedal pri sudu kak je bilo, — pak makar, kak cigan veli, me obesili na slaninu.

Zadovoljen s tom izjavom, požuril se Peter k sudu, i tužil je Halopzija i Marka.

Gda je zeznal Halopzija o toj tužbi, dal je taki dozvati Marka k sebi i zaklinjajuć ga živim Bogom, da ga nej izdal i nesramoti, dal mu je petaču banjku.

Pospravljajuć Marko banjku v šep, rekel je Halopziji:

— Im Bog s vami, gospon, kaj mislite da sem ja bedak, i da sem se najel nćrih gljivah, ter bi nas izdal. Ako i nisem bil vu školi i habecije se vućil, ipak sam tuliko spameten, da znam čuvati i svoju kožu, zato vas ni briga nije, a ja sam već skomponuval pak znam kak budem, samo vi se nedajte stirati vu tikvu i neizdajte sebe i mene.

— Im za Boga miloga, kak bi je nas izdal, da zgubim poštenje i prestimanje pod sédu glavu.

— Onda vas za srbeti neće, a Peter naj fučka vu prste za svojim teletom ako hoće bas tijam do Savrovoga.

*

Bil je petek. Halopzija i Marko bili su pozvani k sudu, nu prviye nego su pred sudca stupili, zestali su se na vulici pred sudbenom hižom, i tu je ponovil Halopzija svoju molbu pred Markom, a Marko mu je tobož srdito odgovoril:

— Ne diplite, gospon štacunar, vmirite se, nije Marko se nabubal nćrih gljiv, im se bu morti i njegova koža habala od dereša.

Gda su obvedva stupili pred sudca, rekel je Marki sudce mirno:

— Ti si Marko obtožen, da si sa štacunarem Halopzijom zaklal Petrovo tele, i da ste si meso med sobom razdelili. Govori anda, istinu.

— Nije istina, gosponin sudce, opal je vu rěč Halopzija.

— Vi nemate vezda nikaj govoriti, dok vas ja nezapitam, rekel je sudce. — Govori ti Marko!

— Duše mi, gosponin sudce, hoćem prav vse onak povedati, kak je bilo, ako me i napokaju, ali čije je tele to neznam.

— Am kakvo tele Bog te videl, kaj brbraš? presékel mu je Halopzi rěč.

— Tiho budite, Halopzi, ar vas bum dal odmah vu rěšt, rekel je srdito sudce.

— Ali molim gospodina sudca, kad nisam kriv, niti kaj znam od teleta, dođal je Halopzi.

— Niti rěči više, to se bu vre vidlo, odgovoril je sudce. — Govori Marko!

— E duše mi hoćem, ovak je to bilo.

Ja sam kupoval duhana vu štacunu gospona Halopzije, nut baš ovu žučku, koju je izvadil iz pojasa i pokazal, i da vam i to povem, još za krajec šuofanca tobaka, naj oprostiju za moju ženu, bolel ju je zub, — vu tomtoga doskakalo je nekakvo brezasto tele vu štacun i napravilo po štacunu sto čuda i kvara, da se sam Bog smiluje, bubnulo je i vu gospona Halopzija, da se je odmah zrušil i opal na zube, a ja sam priskočil, podignul gospona Halopziju, zgrabil sam tele, pak sam ga ains cvaj zaklal i razdelil meso, a gda je došlo do delenja kože, počeli smo se pogadjati.

— Im je to laž! zmišljenost! rekel je Halopzija.

— Pak kakva laž, gospone, Bog s vami, nisem ja lažec, da lažem pred sudom, morti znam, koji sam zaklal tele prav s mojom kusturom (šklocom).

— To je laž! Dupišna laž! rekel je Halopzija i preblédel je ves vu licu.

— Prepovédam vam govoriti gospon Halopzi, dok Marko vse neizkaže, rekel je sudce grozeć se i dalje nastavil:

— Peter, jeli je bilo tvoje tele bre zasto?

— Nije, gosponin sudce, moje tele bilo je plavkasto s belimi piknjami, odgovoril je Peter.

— Dobro, — dokazala bude koža. — Govori Marko dalje, zapovedal je sudce.

Halopzija je ves drhtal od jada i nemira, i grizuć vustnice, hotel je za šutat oči Markove, da mu namigne, ali Marko je obćal Petru istinu govoriti, ter je govoril dalje oiprto gledajuć vu sudca, a tihi posmėh poigral mu je više put vustnicami.

— Kad se nismo mogli ja i gospon Halopzi pogoditi, naravnati, kak bi si razdeljili kožu, rekel je gospon Halopzi, da naj ju po ciganski vsaki od nas pograbi zubmi jeden kraj od kože, pak gdo komu kožu iztrgne iz zubi, njegva bude koža.

— O za Boga, im je to izmišljotina laž! rekel je opet Halopzi.

I opet ga sudce opomenu, da nek bu tiho, a Marko je dalje govoril:

— Vljekli smo, trgali smo, bogme dugo ali jaki su nam zubi kakti klješća, nu na sreću moji su ipak mlajši i jakši, ja sam potegnul živo, gospon Halopzi zanihal se kakti z vojska zub, izpustil je kožu, a ja, naj oprostiju, ljusk vu zemlju i tresk s glavom po zidu, da sam se odmah prebudil, a kad sam odprl oči, néga već bilo niti gospona štacunara niti kože.

— Kaj, kaj si morti ti to senjal? zapital je sudce.

— Borme je, gosponin sudce, im se je i drugač né pripetilo. —

— Hajd s bogom, to je onda kaj drugo, tu néga suda.

Priedil:
Glad Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

Koliko žena ima anamski cesar?

Čtali smo vu jednih novinah, da anamski cesar ima 200 ženah, od kojih vsaka ima svoju družinu i posebnu hižu. Vsaki dan služi 35 ženah pri cesaru, od kojih njih pet je vu neposrednoj cesarovoj blizini: a ostalih 30 su vu predsobljih. Vumre li koja od ovih ženah, to ju spuste na vužu (štriku) prek zida od palače i onda pokopaju črez vrata palače nesme niti jedno mrtvo tělo prejti. Po smrti cesarovoj moreju slobodno ove zene zamuz iti.

Kinezke dvorske gospo vu Evropi.

Pet dvorskih gospah kinezke cesarice došlo je vu Pariz, da preštuderaju parižke navade, pak da se onda povrneju vu Kinu i da vpeljaju onda tam novotarije.

Crnogorski knez Nikola.

Crnogorski knez Nikola odputoval je pred dvemi tjedni sa svojom pratnjom iz Beča vu pohode svojoj kćeri velikoj kneginji ruskoj Milici i svom zetu velikom knezu Petru vu Baden Baden. Meseca ovoga dojde nazad vu Beč, gde bude ostal na vraćenju vu Badenu pri Beču.

Pronunzij kardinal Galimberti.

Galimberti kardinal ostavil je Beč, budući bude vu konzistorijumu vu mēsecu juniu-u uz kardinalski škrakl prijel i novo zvanje. Povodom njegova odlazka iz Beča odlikoval ga je ce ar velekrstom reda svetoga Štefana. Novi nuncij Agliardi do el bude na njegovo mēsto vu Beč.

Novi fiskaliuš.

Dr. Kemény Fűöp fiskaliuš je vu Pri loku, a dr. Hajós Ferencz fiskaliuš vu Ču kovcu svoju fiskaliušku pisarna odprl.

Nesrećni telefon.

Mlinarić odpeljal je svojega prijatelja Mursića, koj je došel vu Zagreb, na glavnu telefonsku staciju, da ga osvedoči, kak je vno go vrćen telefon. „Gledi,“ rekel je Mlinarić, „ja sam mojoj tovarušici povedal, da si ti vu Zagreb došel, ter da budeš pri nas obeduval. — Vzeti vezda poslušala ter poslušaj, jeli je nas ona dobro razmela!“ — Mursić, smejuć se poslušaj, ter je čul kak gospa Mlinarićka odgovarja na telefonu: „Dragi muž, mogel bi bil ne-

kaj spametnešege načiniti, mesto toga stara osla na obed pozvati!¹⁴

Pogubljen munjevnom silom.

Vu Nju Jorku pogubljen je vu mesecu majušu električkom silom dijak doktorstva po imenu Carlyle Earis. Bil je on hip mrtev. Earis se lani oženil sa sedemnajst ljet starom djevojkom Helenom Pitt, koja je još hodila vu školu a bojači se da se kesneše nebi to zeznalo, dal joj je toliko močija spiti, da je otrovana vmrla. Zaradi toga obsudil ga je sud na smrt.

Vukodlak.

Vu selu Mužina vu galiciji najenkrat se razišel glas med mužmi, da je pokojni muž Mikloš Obažak vukodlak, pak da je on kriv dugotrajnim mrazom. Jedenajst se mužov za tim spuntalo i dogovorilo, da pojdeju na grobje, gde budu mrtvoga Mikloša (tobož vukodlakovo telo) izkopali i vsega zmercarili, kaj su i učinili. Stvar je bila prijavljena sudu, ter vsih jedenajst je vezda vu reštu zaprto, — gde si moreju premišljavati kaj je to: „vukodlak“.

Papirnati penzi.

Za naše papirnatu penze počel se je vu fabriki „Schlögmmühl“ 24. majuša delati novi papir. Guverner austro-magjarske banke Kautz bil je vu pratnji vrhovnog bankovnog tajnika i direktora fabriškog društva vu Schlögmmühlu, da vidi delo.

Milostivi čin kraljev.

Iz Budimpešte javljaju, da je Njeg. Veličanstvo oberšteru Károlyiu, koji je zaradi nekorektna postupanje kod asentiranja konjaha lišen svoga čina, putem milosti dopitalo dvé trecine penzije, koja bi mu pripadala kakti oberšteru vu penziji.

Novi kardinal.

Novine „Vaterland“ doznaje, da bude vu budućem konzistoriju, 15. juniuša ovoga ljeta veliko varadinski biskup dr. Schlauch imenovan kardinalom.

Netučite zene!

Nezdavnja je veliku porota vu jednom okružju američke države Nyu-Jersey donesla nenavaden zaključek vu obranu ženah. Kak je od negdašnjega vremena bila navada, da se muži i zene bijeju, to je velika komisija odlučila pozvati zakonodavno telo države Nyu-Jersey, da vu vsih varaših i selih ustanovi stanice za — te lovne kaštige, kak bi se vsaki muž, koji prez zroka tuče svoju ženu, slékel, zvezal za stolec i ondi dobil šibje, a sudci bi odredili broj šibah prema krivici i ponavljaju krivici muževljeve. Najveksi broj šibah treba da bude 250, a ni vu kojem slučaju nebi mogel dobiti menje od 35 šiba. Zvun toga bi moral muž platiti stro ke za nabavu lje-kovača i za ljude, koji bi mu odmeravali šibe!

— — No komisija nikaj ne veli, kaj pak bi bilo vu protivnom slučaju, t. j. ako žena muž tuče, ar nisu niti vu Ameriki baš vse zene — angei!

In rebus matrimonialibus.

Novine iz Salcburga pripovedaju ov klasični dogodjaj, koji se je nezdavnja pripetil „vu alpinskom predelu“. — Jeden

plebanuš predal je na posti službeno pismo, na kojem je zvuna po propisu označil „Službeno. Prosto od poštarine. In rebus matrimonialibus.“ Poštarica medtimtoga je vu velikoj svojoj revnosti odbila pismo ter ga povrnula nazad župnom uredu, ar se „rebus“ nepošiljaju poštom bezplatno. — Hvala Bogu, da se približavaju devo jačke gimnazije (dijačke škole), koje budu vputile i devojke, kaj „rebus“ znamenuje.

Papa belgijskoj kraljici.

Papa Leo XIII. podelil je zlatnu ružu ovoga ljeta belgijskoj kraljici Henriette, materi nadvojvodkinje Štefanije.

Medjimurska pesma.

II.

Komu majka komu
Kolače pečete?
Tebi sinek Gyurek,
Da vu vojnu pojdes
Sobom nesel budeš!

Komu japek komu —
Čuturu natačeš?
Tebi sinek Gyurek,
Ki vu vojnu pojdes,
Sobom nesel budeš.

Komu sestra komu,
Belo rubje zbiraš?
Tebi bratec Gyurek,
Ki vu vojnu pojdes,
Sobom nesel budeš.

Pita ljubna Gyuru:
Da mi dimo dojdeš?
Ja ti dirno dojdem,
Da bu suha vrba
Grozđjicem rodila.

Grlica ljublena —
Da bu suhi zdenec
Slatkim mlekom zviral.
Da bu suhi javor
Zelen listek pušcal.

Golub moj ljubleni
To si nepoželi!
Toga nigdar nebu.
Ako toga nebu,
Mene dimo nebu.

Ljuba svako jutro,
Rano se je stala,
Javora zevala.
Pričel suhi javor,
Zelen list pušcati!

Mamica ljublena
Spunilo se vreme,
Ide Gyurek dimo.
Mene bude ljubil,
Vas pak bude hranil!

D t.

«The Gresham»

Pri »The Gresham« zvanom london-
skom društvu (vu Čakovcu je upravičtvo
pri Graneru slacunarju), je moči život osi-

gurati. Tojest plati, gdo si hoče život osi-
gurati, 20 letu veku ili menjšu svotu i to
poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoče
da dobi, pak ako bi vmrl, herboim imenute
društvo zplati onu svotu, na koju je bil ist
osiguren, ili ako doživi n. pr. 15—20 let.
njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je moči
nvot ženskah i decah osigurati. Ovo društvo
na svoje glavno upravičtvo vu Budap-štu.

Cena žitka. — Gabona arak.

1 m.-mázsa. —	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	7	50
Zab	Zob	8	—
Rozs	Hrž	7	—
Kukoricza ó	Kuruza stari	—	—
„ uj	„ novi	5	50
Árpa	Ječmen	6	—
Fehér bab	Grah beli	5	—
Sárga „	„ žuti	4	—
Vegyes „	„ zméšan	4	—

VASUTI MENETREND

CSAKTORNYAN.

Indul	Napazaka	Ora	Perz	Gyors- pósta- és vegye-vonat
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv.
„	Délben	11	39	postav.
„	Ejjel	10	07	„
Pragerhof felé	Reggel	6	22	„
„	Délután	4	15	„
„	Ejjel	1	17	gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	6	50	vegyesv.
„	Délután	4	20	„
Varazsdig	Este	10	17	„
„	Délben	11	44	„
Egerszeg felé:	Reggel	5	05	„
„	Délután	4	30	„
Érkeztek				
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.
„	Délután	4	01	„
„	Ejjel	1	14	gyorsv.
Pragerhof felől	Reggel	4	41	„
„	Délben	11	29	postav.
„	Ejjel	9	55	„
Zágráb felől	Reggel	4	31	vegyesv.
„	Déléltt	11	17	„
„	Délután	3	59	„
„	Este	9	30	„
Egerszeg felől	Déléltt	9	30	„
„	Este	9	40	„

NYILTTÉR *

Nyersselyem Bastruhákra alkalmas
kelméket öltönyöknél 10 frt 50 krét és
jobb fajtájukat is — valamint fekete, fehér
és színes selvemkelméket méterenként 45
król 11 frt 65 krig — sima, kocakázott,
csikozott, mintázott és damasztolt stb. minő-
ségben (mintegy 240 fajtában és 2000 kü-
lönöző szín s árnyalatban) szállít; pósta-
bér és vámmentesen Henneberg G.
(cs. kir. udvari szállító) selyemgyára
Zürichben. Minták postafordultával kül-
detnek. Svájcba címzett levelekre 10
kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg
ragasztandó.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal fele-
össéget a Szerk

Hirdetések.

1567. tk. 893.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Knegiovecz helyesen Negyics Mihály dráva-egyházi lakos végrehajthatónak, Rezek Ágnes, özv. Nyegovecz Pálné és Rezek Regina Nyagovecz Mihályne u. o. lakosok elleni végrehajtási ügyében 108 frt tőke s ennek 1888. márczius hó 1 től járó 8% kamatai, 41 frt 6 kr. perbeli, 11 frt 50 kr. eskületéti, 9 frt 95 kr. végrehajtás kérelmi s ezuttal 8 frt 50 krban megállapított költségeknek behajtása céljából a nagy-kanizsai kir. törvénytűk (a perlaki kir. járásbírósg) területén fekvő, a dráva-egyházi 79. sz. tkvben A I 94. 93. 653. 660 733. 781. és 896. hrsz. a foglalt ingatlanokból végrehajtást szenvedettek nevén álló $\frac{2}{3}$ részbeni jutalékra s az ezekhez tartozó aránylagos legelő és erdő illetményre 498 frt 66 kr. becsárban

1893 évi július hó 14-ik napján d. e. 10 órákor

Dráva Egyház községházánál dr. Tersáczky Gyula perlaki lakos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adadni. — Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes érték-papirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyan-

attól 90 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. járásbírósg telekkönyvi hatóságánál és Dráva-Egyház község házánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Perlakon a kir. jbiróság, mint tkvi hatóságánál 1893. évi április hó 11 én.

824 1-1.

A Horgony-Pain-Expeller

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölés, csúsz, köszvény, hátfajdalmak és meghűlések ellen a világ minden részén el van terjedve és kitűnő hatása által

— a legjobb —

házszer hírnevét elnyerte. A valódi Horgony-Pain-Expeller majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben és így a legolcsóbb **HÁZISZER**

Eredeti párisi

gummi és halhólyag

felülmulhatlan kitűnő minőségben tucatzta 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 frt. Megrendeléseket pontosan eszközöl

REIF J., specialista, **BÉCS**,

IV., Margarethenstrasse 7,

első és legősmertebb czé e szakmában. Legjobb és legszilidabb kiszolgálás. Teljes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

KOTZÓ PÁL

GÉPÉSZMÉRNÖK

Budapest, Üllői-ut 18. szám alatt

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lőerejű

SZÖGES CSÉPLŐKÉSZLETEKET

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lőerejű

sines gőzcséplőkészleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelével és rendkívül nagy felületű rostákkal. Árpahéjazóval és választóhengerral.

Fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafü

GŐZMOZGONYOKAT

Továbbá R. GARRETT & SONS felülmulhatatlan 40 % tüzelőanyag megtakarító.

Compound gőzmozgonyokat

legjobbnek elismert brandtfordi önműködő amerikai kéveköttő aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 lő befogására alkalmazható kombinált rúddal. Sorvető és szörvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedve ő feltételek!

698 8-8

Magyar vörös kereszt sorsjegyek.
Főnyeremény 15.000 frt.
Huzás július 1-én.
Eredeti sorsjegyek készpénzfizetés mellett vagy részletfizetésre a legelőnyösebben.

Bank és váltó üzlet

Jó szív sorsjegyek.
Főnyeremény 10.000 frt.
Huzás június 15-én.

GRÜNWALD és SCHWARZ

VARAZSDON, BOLT UTCZA.

Bécs városi sorsjegyek.
Főnyeremény 200.000 frt.
Huzás július 1-én.
Ígérvény 325 frt és 50 kr. helyek.

IGÉRVÉNYEK
minden huzáshoz.

XVI. cs. és kir. állam sorsjáték.
Jótekönyvezésu a közös hadsereg javára.
Főnyeremény 30.000 és 10.000 forint.
Huzás június 22-én.
Egy sorsjegy csak 2 frt.

Tőzsdei ügyletek
közvetítetnek.

Vásárol és elad mindennemű értékpapirokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, zálogleveket, részvények és kölcsönöket ugyszintén arany és ezüst pénzeket.

Kölesön értékpapirokra teljes árfolyamértékig.

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.

Sorsolási veszteségek ellen való biztosítás.

Kisorsolandó értékek nyilvántartása.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legméltányosabban eszközünk.